

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Vadim Dimov împotriva SRL „Cheli-Zin”, intervenient principal de partea
pârâtului, care formulează pretenții proprii Maria Chelea, intervenient
accesoriu de partea reclamantului BC „FinComBank” SA, executorul
judecătoresc Ruslan Iurașco

(înlăturarea obstacolelor în realizarea dreptului de proprietate și evacuare forțată)

și cererea reconvențională

Maria Chelea împotriva lui Vadim Dimov, Agenția Servicii Publice, BC
”FinComBank” SA și SRL ”Cheli-Zin”

(declararea nulității actelor și recunoașterea dreptului de proprietate pe ½
bunului imobil)

împotriva deciziei din 16 octombrie 2023 a Curții de Apel Cahul,

(Dosarul nr. 2ra-235/24

NR. PIGD 2-16000709-01-2ra-15032024)

Reluarea automată a conținutului cererii de apel în cererea de recurs duce la concluzia că recurentul nu a oferit Curții Supreme de Justiție argumente corespunzătoare pentru analiza legalității deciziei instanței de apel, motiv pentru care recursul este vădit neîntemeiat.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. I. Botezatu)
Curtea de Apel Cahul (jud. N. Bondarenco, E. Dvurecenshii, S. Pilipenco)

13 mai 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de Maria Chelea,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 25 februarie 2016, Vadim Dimov a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Cheli-Zin”, intervenient accesoriu de partea reclamantului BC „FinComBank” SA și a executorului judecătoresc Iurașco Ruslan, prin care a solicitat înlăturarea obstacolelor în realizarea dreptului de proprietate și evacuarea forțată a SRL „Cheli-Zin”, precum și a tuturor persoanelor și bunurilor acestora, din imobilul dobândit, și anume: construcție comercială cu suprafața de 157,80 mp, cu numărul cadastral *****, și terenul aferent cu numărul cadastral *****, cu suprafața de 0,0271 ha, situate în or. *****, str. *****, nr. *****.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 29 aprilie 2013, în cadrul unei licitații publice organizate de executorul judecătoresc Iurașco Ruslan, în temeiul unei hotărâri judecătorești privind valorificarea bunurilor ipotecare ale SRL „Cheli-Zin”, a procurat imobilul litigios – construcție comercială și teren aferent – la prețul de 619 100 lei. Procesul-verbal al licitației a fost confirmat prin hotărâre judecătorească din 2 mai 2013, menținută ulterior prin decizia Curții de Apel Cahul din 5 septembrie 2013, devenind irevocabilă. Reclamantul a menționat că a achitat integral prețul bunului, însă înregistrarea dreptului de proprietate a fost inițial refuzată din cauza existenței unor sechestre. Prin hotărârea Judecătoriei Vulcănești din 30 iunie 2014, aceste sechestre au fost anulate, fapt ce a permis înregistrarea dreptului de proprietate la 3 septembrie 2014. Ulterior, prin decizia autorității publice locale din 29 mai 2015, adresa imobilului a fost modificată din str. ***** în str. *****. În pofida dobândirii legale a dreptului de proprietate, reclamantul susține că nu a putut exercita posesia și folosința bunului, acesta fiind ocupat de persoane neidentificate, inclusiv reprezentanți ai fostului proprietar, SRL „Cheli-Zin”, care au refuzat să elibereze imobilul și să prezinte acte justificative. Deși reclamantul a somat pârâtul să elibereze benevol bunul, somația a rămas fără efect, motiv pentru care consideră că dreptul său de proprietate este în continuare încălcat.

3. În cadrul ședinței de judecată din 14 noiembrie 2016, reprezentantul SRL „Cheli-Zin”, a depus un demers privind atragerea în proces, în calitate de intervenienți principali de partea pârâtului, a lui Maria Chelea și Nicolai Chelea. Demersul respectiv a fost admis parțial în ședința de judecată din 16 martie 2017, doar în partea ce ține de formularea pretențiilor proprii asupra bunului cu numărul

cadastral *****, fiind dispusă atragerea în proces, în calitate de intervenienți principali de partea pârâtului, care formulează pretenții proprii, a lui Maria Chelea și Nicolai Chelea. De asemenea, a fost atras în calitate de intervenient accesoriu Î.S. „Cadastru”.

4. La 26 aprilie 2017, avocata Natalia Țurcan, în interesele intervenientului principal de partea pârâtului, care formulează pretenții proprii, Nicolai Chelea, a depus referință și a înaintat pretenții proprii.

5. În susținerea pretențiilor sale, Nicolai Chelea a indicat că, împreună cu soția sa, Maria Chelea, a dobândit în proprietate, începând cu anul 1998, mai multe bunuri imobile situate în or. *****, str. *****nr. *****, inclusiv construcții comerciale și terenuri aferente, drepturile fiind înregistrate în Registrul bunurilor imobile. Ulterior, o parte din bunuri au fost transmise în folosința SRL „Cheli-Zin”, însă nu toate au fost incluse în actele de transmitere, unele rămânând în proprietatea soților Chelea. Totodată, acesta a menționat că pe rolul Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, se află un alt litigiu inițiat de el, având ca obiect anularea unor acte juridice, corectarea erorilor cadastrale și recunoașterea dreptului de proprietate asupra cotei de 1/2 din bunul litigios, inclusiv contestarea actului de proprietate al lui Vadim Dimov. Nicolai Chelea a susținut că litigiile sunt interdependente, întrucât vizează același imobil, iar soluționarea acțiunii lui Dimov depinde de clarificarea dreptului de proprietate în cadrul celui alt dosar. De asemenea, a invocat existența unor neconcordanțe cadastrale (numere cadastrale și suprafețe diferite), generate de erori ale organului cadastral, ceea ce creează incertitudine asupra identității bunului litigios. În aceste condiții, a apreciat că examinarea cauzei privind evacuarea este prematură până la soluționarea litigiului privind dreptul de proprietate. Totodată, a arătat că reclamantul a dobândit bunul la un preț substanțial inferior valorii de piață, asumându-și astfel riscurile juridice aferente.

6. La 11 decembrie 2017, intervenientul principal de partea pârâtului, Maria Chelea, care formulează pretenții proprii, a depus acțiune reconvențională, admisă spre examinare prin încheierea protocolară din 09 octombrie 2019.

7. În motivare, aceasta a arătat că litigiul inițiat de Vadim Dimov privește bunul imobil situat în or. *****, str. *****, cu numerele cadastrale *****și *****, asupra căruia Vadim Dimov și-a înregistrat dreptul de proprietate la 3 septembrie 2014, în temeiul unor acte pe care le consideră ilegale. A susținut că bunul respectiv provine din imobilele dobândite de ea și de soțul său, Chelea Nicolai, în anii 1998–2004, drepturile fiind înregistrate în registrul bunurilor imobile. Totodată, a arătat că ÎI „Chelea” a fost reorganizată în SRL „Cheli-Zin”, însă imobilul din str. ***** nu a fost inclus în actul de primire-predare a mijloacelor fixe din 1 iunie 2008, astfel încât acesta ar fi rămas în proprietatea sa și a lui Chelea Nicolai. Potrivit reclamantei reconvenționale, ulterior, OCT Vulcănești a format noi obiecte cadastrale și a înregistrat fără temei dreptul de proprietate asupra

terenului și construcției după SRL „Cheli-Zin”. A invocat că actul de primire-predare din 1 iunie 2008 este nul, iar în consecință sunt nule și actele juridice subsecvente, inclusiv contractul de ipotecă din 23 decembrie 2009, încheiat între „Banca de Finanțe și Comerț” și SRL „Cheli-Zin”, precum și înregistrarea dreptului de proprietate al lui Vadim Dimov din 3 septembrie 2014. A mai indicat că bunurile au fost gajate și ulterior înstrăinate în contul datoriilor SRL „Cheli-Zin”, iar prin aceste operațiuni a fost lipsită ilegal de dreptul de proprietate asupra cotei de 1/2 din bunul litigios, cu încălcarea art. 46 din Constituția Republicii Moldova și art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția europeană. În acest temei, Maria Chelea a solicitat declararea nulității actului de primire-predare a mijloacelor fixe din 1 iunie 2008, a contractului de ipotecă din 23 decembrie 2009 și a înregistrării din 3 septembrie 2014 a dreptului de proprietate al lui Dimov Vadim asupra bunurilor cu numerele cadastrale ***** și *****, precum și recunoașterea dreptului său de proprietate asupra cotei de 1/2 din aceste bunuri.

8. Prin încheierea judecătoreii Comrat, sediul Central din 1 noiembrie 2018 a fost intentat procesul de insolvență a debitorului SRL „Cheli Zin ” și a fost numit lichidator SRL „Cheli Zin ” Valerii Popa.

9. La 17 august 2020, intervenientul principal de partea pârâtului, care formulează pretenții proprii, Maria Chelea a depus o cerere privind atragerea în proces, în calitate de intervenient accesoriu, a notarului Timofei Munteanu. Cererea respectivă a fost admisă prin încheierea protocolară din 24 august 2020, fiind dispusă atragerea în proces, în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâtului în acțiunea reconvențională, a notarului Munteanu Timofei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

10. Prin hotărârea din 6 ianuarie 2021 a Judecătoreii Comrat, sediul Vulcănești, s-au admis cerințele lui Vadim Dimov împotriva SRL „Cheli-Zin”, intervenient principal de partea pârâtului, Chelea Maria, care a formulat pretenții proprii, intervenientului accesoriu de partea reclamantului BC „FinComBank” S.A. și a executorului judecătoresc Ruslan Iurașco, privind înlăturarea obstacolelor în realizarea dreptului de proprietate și evacuarea forțată. S-a obligat pârâtul SRL „Cheli-Zin” să nu creeze obstacole lui Vadim Dimov în realizarea dreptului de proprietate. S-a dispus evacuarea SRL „Cheli-Zin”, cod fiscal *****, precum și a tuturor persoanelor și bunurilor din imobilul dobândit, și anume: construcția comercială cu suprafața de 157,80 m.p., cu numărul cadastral *****, și terenul aferent cu numărul cadastral *****, cu suprafața de 0,0271 ha, situat în orașul *****, str. *****. S-au respins ca neîntemeiate cerințele acțiunii reconvenționale înaintate de Maria Chelea împotriva lui Vadim Dimov, Agenției Servicii Publice, BC „Banca de Finanțe și Comerț” S.A. și SRL „Cheli-Zin”, privind declararea nulității: actului de primire-predare a mijloacelor fixe din 01.06.2008 de la ÎI „Chelea” către SRL „Cheli-Zin”; contractului de ipotecă asupra terenului cu

suprafața de 0,0271 ha (număr cadastral *****) și a construcției comerciale cu suprafața de 157,8 m.p. (număr cadastral *****), situate în or. *****, str. *****, încheiat între „Banca de Finanțe și Comerț” S.A. și SRL „Cheli-Zin” la data de 23 decembrie 2009, autentificat notarial și înregistrat la OCT la 24.12.2009; înregistrării la OCT Vulcănești din 03.09.2014 a dreptului de proprietate al lui Vadim Dimov asupra imobilului situat în or. *****, str. *****, cu numerele cadastrale ***** și *****; precum și privind recunoașterea dreptului de proprietate al Chelea Maria asupra cotei de 1/2 din imobilul menționat. S-a încasat de la Chelea Maria taxa de stat în mărime de 400 lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

11. La 15 ianuarie 2021 și, respectiv, la 28 aprilie 2021, Chelea Maria a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii din 6 ianuarie 2021 a Judecătorei Comrat, sediul Vulcănești, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a pretențiilor lui Dimov Vadim și admiterea cererii reconvenționale depuse de intervenientul principal de partea pârâtului, care formulează pretenții proprii, Chelea Maria, împotriva lui Dimov Vadim, Agenției Servicii Publice, BC „FinComBank” S.A. și SRL „Cheli-Zin”, privind declararea nulității actelor și recunoașterea dreptului de proprietate asupra cotei de 1/2 din bunul imobil, precum și scutirea de la plata taxei de stat în temeiul art. 85 din Codul de procedură civilă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

12. Prin decizia din 16 octombrie 2023, Curtea de Apel Cahul a respins apelul declarat de apelanta Maria Chelea. S-a menținut hotărârea Judecătorei Comrat, sediul Vulcănești, din 6 ianuarie 2021. S-a încasat de la Chelea Maria, în beneficiul statului, taxa de stat pentru depunerea cererii de apel, în mărime de 300 lei.

13. Curtea de apel a reținut că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, fiind pronunțată în urma unei aprecieri complete, obiective și corecte a probelor administrate, cu aplicarea corespunzătoare a normelor de drept material și procesual incidente. Instanța de apel a constatat că Vadim Dimov a dobândit în mod legal dreptul de proprietate asupra imobilului litigios, ca urmare a licitației publice organizate de executorul judecătoresc, a procesului-verbal de licitație întocmit și confirmat prin încheiere judecătorească, menținută ulterior de instanța irevocabilă, precum și a înregistrării dreptului său în Registrul bunurilor imobile. Totodată, s-a reținut că reclamantul a întreprins demersurile necesare pentru valorificarea dreptului său, inclusiv pentru radierea grevărilor și pentru eliberarea benevolă a spațiului de către ocupanți. Pe acest temei, curtea a considerat corectă concluzia primei instanțe privind admiterea acțiunii lui Dimov Vadim, întrucât acesta era îndreptățit să solicite înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate și evacuarea forțată a SRL „Cheli-Zin” din imobilul dobândit legal.

14. În ceea ce privește acțiunea reconvențională, instanța de apel a reținut că susținerile Maria Chelei referitoare la nulitatea actului de predare-primire, la pretinsa netransmitere a imobilului către SRL „Cheli-Zin”, la nelegalitatea formării bunurilor imobile și a înregistrărilor cadastrale, precum și la existența unui drept de proprietate asupra cotei de 1/2 din imobil, nu au fost probate prin înscrisuri sau alte mijloace de probă concludente. Curtea de apel a arătat că aceste afirmații au rămas declarative și nu răstoarnă constatările instanței de fond.

15. De asemenea, curtea de apel a respins criticile apelantei privind pretinsa neluare în considerare a argumentelor sale de către prima instanță, reținând că hotărârea atacată conține o motivare suficientă, expune circumstanțele esențiale ale cauzei și arată motivele de fapt și de drept care au justificat admiterea acțiunii principale și respingerea acțiunii reconvenționale.

16. Totodată, instanța de apel a considerat nefondate și susținerile privind pretinsa ilegalitate a acțiunilor organului cadastral și ale reclamantului, reținând că nu există un act irevocabil care să confirme caracterul nelegal al acțiunilor angajaților ASP, iar afirmațiile privind pătrunderea samavolnică în imobil și deteriorarea unor bunuri nu au fost dovedite în cauza examinată. În consecință, curtea de apel a concluzionat că argumentele apelantei sunt declarative, formale și neîntemeiate, iar hotărârea primei instanțe urmează a fi menținută.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

17. La 21 februarie 2024, Maria Chelea a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 16 octombrie 2023, solicitând casarea acesteia, precum și a hotărârii Judecătoria Comrat, sediul Vulcănești, din 6 ianuarie 2021, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea depusă de Vadim Dimov să fie respinsă ca neîntemeiată, iar cererea reconvențională să fie admisă integral.

18. În motivarea recursului, a menționat că decizia Curții de Apel este bazată pe o apreciere incorectă a circumstanțelor de fapt ale cauzei și pe o apreciere eronată a probelor prezentate. Curtea de Apel nu a analizat argumentele invocate în cererea de apel privind existența unor încălcări procedurale, manifestate prin neatragerea în proces a persoanelor ale căror drepturi și interese legitime au fost afectate de litigiul în cauză. Astfel, susține că Maria Chelea și Nicolai Chelea, în calitate de persoane cu interes direct asupra obiectului cauzei examinate, urmau să fie atrași în proces în mod obligatoriu, în calitate de participanți. În rest, recurenta a reiterat argumentele expuse în cererea de apel, făcând trimitere la prevederile art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă.

19. La 30 octombrie 2025, Maria Chelea a depus o cerere de recurs suplimentară, în care a invocat că instanțele inferioare au ignorat existența unor încălcări ale cerințelor legale imperative. Astfel, susține că au fost grav încălcate prevederile art. 29 alin. (3) și (5) din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543

din 25 februarie 1998. Instanța de fond examinând cererea reconvențională a ignorat prevederile legale. Instanța de fond a lăsat fără apreciere nulitatea actului de predare-primire din 01.06.2008 de la ÎI „Chelea” către SRL ”Cheli-Zin” și ilegalității folosirii actului respectiv la înregistrarea dreptului de proprietate a SRL ”Cheli-Zin” în Registrul bunurilor imobile. Argumentele instanței privind lipsa temeiurilor de drept în cererea reconvențională, nu este fondată și nu corespunde adevărului, așa cum în cererea de chemare în judecată este indicată norma de drept pe care se întemeiază acțiunea, ce imune soluția de recunoașterea nulității actului de predare-primire a bunurilor din 01.06.2008.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

20. Articolul 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

21. Articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

22. Articolul 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

23. Articolul 433 alin. (1), lit. f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

24. Articolul 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

25. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, completul de judecată menționează că Curtea de Apel Cahul a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la data de 16 octombrie 2023. Decizia motivată a instanței de apel a fost transmisă participanților la proces la data de 19 ianuarie 2024. În aceste condiții, recursul declarat de Maria Chelea la data de 21 februarie 2024, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

26. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

27. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

28. Pentru a depăși acest filtru, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare clară, coerentă și convingătoare, aptă să evedențieze existența unuia sau mai multor motive dintre cele limitativ prevăzute de lege. Or, motivarea recursului nu poate fi redusă la reluarea poziției procesuale exprimate anterior în fața instanțelor inferioare, ci trebuie să conțină critici reale și punctuale îndreptate împotriva raționamentului juridic al instanței de apel.

29. În speță, completul de judecată constată că recurenta Maria Chelea a depus o cerere de recurs al cărei conținut este, în esență, asemănător cu cel al cererii reconvenționale și al cererii de apel. Argumentelor invocate de către recurent li s-a dat un răspuns detaliat și clar în actele judecătorești contestate.

30. Instanța de recurs observă că temeiurile de apel (art. 386–388 din Codul de procedură civilă) și temeiurile de recurs (art. 432 din Codul de procedură civilă) sunt diferite, ceea ce presupune, în mod firesc, un conținut distinct al cererilor. Reluarea automată a cererii de apel în recurs denotă lipsa unor elemente noi și înseamnă anticiparea unor critici față de o decizie ce nu fusese încă pronunțată.

31. O astfel de conduită procesuală, materializată prin reiterări formale ale poziției procesuale exprimate anterior, fără o critică reală și punctuală a raționamentului deciziei instanței de apel, conduce la concluzia că recurentul nu a oferit Curții Supreme de Justiție argumente corespunzătoare pentru analiza legalității deciziei instanței de apel. Aceeași interpretare a fost consacrată și în jurisprudența recentă a Curții Supreme de Justiție (a se vedea încheierea [nr. 2ra-183/25](#) din 6 august 2025, nr. [2ra-357/24](#) din 22 octombrie 2025).

32. Recurenta a invocat prevederile art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă, susținând că decizia instanței de apel s-ar întemeia pe o apreciere incorectă a circumstanțelor de fapt și pe o apreciere eronată a probelor administrate. Totodată, a pretins că instanța de apel nu ar fi examinat argumentele formulate în cererea de apel referitoare la existența unor încălcări procedurale, constând, în esență, în neatragerea în proces a persoanelor ale căror drepturi și interese legitime ar fi fost afectate de litigiul dedus judecății.

33. Articolul 442 din Codul de procedură civilă prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs. De asemenea, ea nu permite instanței de recurs să verifice oportunitatea unei soluții judecătorești date de instanța de fond sau apel atât timp cât aceasta este legală.

34. Pentru admiterea unui recurs întemeiat pe art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, recurentul are obligația să demonstreze că hotărârea atacată este arbitrară sau că se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor. Nu este suficientă simpla susținere a caracterului nerezonabil al aprecierii probelor; legea cere ca această nerezonabilitate să fie una evidentă, manifestă și imposibil de justificat rațional din perspectiva unui profesionist al dreptului. Totodată, eroarea invocată trebuie să fie determinantă pentru soluția pronunțată. Revine, așadar, recurentului sarcina de a convinge instanța de recurs că sunt întrunite aceste exigențe cumulative.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

36. În același sens, art. 442 alin. (2) din Codul de procedură civilă stabilește că instanța de recurs este ținută de modul în care au fost apreciate probele de instanțele inferioare, cu excepția situației în care se invocă în mod temeinic incidența art. 432 alin. (1) lit. e), respectiv caracterul arbitrar al hotărârii ori faptul că aceasta se bazează în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

37. Raportând aceste exigențe la circumstanțele cauzei, completul de judecată constată că recurenta nu a demonstrat în ce anume decizia atacată s-ar întemeia pe o soluție arbitrară ori pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor administrate. Simpla contestare a concluziilor la care au ajuns instanțele inferioare nu este aptă, prin ea însăși, să justifice intervenția instanței de recurs, în lipsa indicării unor erori

concrete de drept ori a unor deficiențe evidente de raționament judiciar care să se încadreze în motivele legale de recurs.

38. Tot astfel, deși recurenta a afirmat că interpretarea normelor de drept reținută în hotărârea contestată ar fi contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, această susținere a rămas la nivelul unei invocări pur declarative. Cererea de recurs nu conține repere jurisprudențiale concrete, nu identifică hotărâri relevante ale instanței supreme și nu evidențiază în ce ar consta, în mod efectiv, abaterea instanței de apel de la practica judiciară uniformă. În absența unei asemenea demonstrări, invocarea formală a art. 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă nu este suficientă pentru a pune în discuție legalitatea deciziei recurate.

39. În realitate, argumentele dezvoltate în recurs exprimă, în esență, dezacordul recurenteii cu soluția adoptată și cu modul în care instanțele inferioare au apreciat materialul probator, fără a combate însă, în mod real și concret, considerentele care au fundamentat soluția instanței de apel. Or, recursul nu constituie o cale devolutivă asupra situației de fapt și nu poate fi transformat într-un nou apel, în cadrul căruia partea să solicite reevaluarea probelor și reconsiderarea concluziilor de fapt deja reținute în mod definitiv de instanțele inferioare.

40. Nu poate fi reținută nici critica recurenteii potrivit căreia instanța de apel nu ar fi examinat argumentele formulate în cererea de apel referitoare la pretinse încălcări procedurale constând în neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi și interese legitime ar fi fost afectate de soluționarea litigiului. Aceste susțineri sunt infirmate de materialele dosarului, din care rezultă că Maria Chelea și Nicolai Chelea au participat în proces în calități procesuale distincte și corespunzătoare poziției lor juridice. Mai mult, Maria Chelea a formulat acțiune reconvențională, iar Nicolai Chelea a înaintat pretenții proprii, acestea fiind examinate de instanțele inferioare, care au dat răspuns expres și detaliat argumentelor invocate. În atare condiții, pretinsa omisiune procedurală nu se confirmă, iar critica formulată sub acest aspect nu corespunde circumstanțelor efectiv stabilite în cauză.

41. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie, prin sine însuși, temei de casare a hotărârii contestate. Recursul exercitat potrivit Secțiunii a II-a a Capitolului XXXVIII din Codul de procedură civilă are un caracter devolutiv limitat exclusiv la problemele de drept material și procesual, instanța supremă fiind chemată să verifice doar legalitatea deciziei atacate, nu și temeinicia acesteia sub aspectul situației de fapt.

42. În consecință, Curtea Supremă de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de Maria Chelea, este vădit neîntemeiat, prin urmare inadmisibil, din motiv că repetă conținutul cererii de apel, fără a aduce critici substanțiale deciziei instanței de apel.

43. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Maria Chelea.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat